

ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಾಂತಗಳಿಗೆ

■ ಮೂಲ: ಖಲೀಲ್ ಗಿಬ್ರಾನ್

■ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ: ಡಾ. ಎಚ್. ಎಸ್. ಅನುಪಮಾ

ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬೆಣ್ಣದ ಬಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಹದ್ದು ಮತ್ತು
ಅಂಬರಗುಬ್ಜಿ ಭೇಟಿಯಾದವು. ಅಂಬರಗುಬ್ಜಿ ಹೇಳಿತು,
‘ಶುಭ ದಿನ ನಿಮಗೆ’. ಕೆಳಗೆ ನೋಡುತ್ತೆ ಮೆಲುದನಿಯಲ್ಲಿ ಹದ್ದು
ಹೇಳಿತು, ‘ಶುಭ ದಿನ.

‘ಎಲ್ಲ ಸರಿಯಿದ ಅಲ್ಲವೇ?’

‘ಪರ್ಯಾ, ಎಲ್ಲ ಸರಿಯಿದೆ. ಆದರೆ ನಿನಗೆ ಗೌತ್ತಿಲ್ಲವೇ, ನಾವು ಪಕ್ಕಿರಾಜರು.
ನಾವು ಮಾತನಾಡಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ನೀನು ಮಾತನಾಡಿಸಬಾರದು.’
‘ನಾನು ನಾವೆಲ್ಲ ಒಂದೇ ಕುಟುಂಬದವರು ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ’
ತಿರಕ್ಕಾರದಿದ ನೋಡಿದ ಹದ್ದು ಹೇಳಿತು, ‘ನಾವಿಷ್ಟರೂ ಒಂದೇ
ಕುಟುಂಬದವರು ಅಂತ ಅವನ್ನಾವನು ನಿನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದು?’

‘ನಿಮಗೆ ನೇನೆಂದರೆ, ನಾನೂ ನಿಮುಷ್ಟೇ ಎತ್ತರ ಹಾರಬಳ್ಳೆ. ಈ ಭಾವಿ
ಮೇಲಿನ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ಇಂಪಾದ ಸ್ವರದಿಂದ ಖಿಂಫಿ ಮತ್ತು ನೆವ್ವಿಡಿ
ನೀಡಬಲ್ಲೇ. ನಿನ್ನ ಧ್ವನಿ ಖಿಂಫಿ, ನೆಮ್ಮದಿ ನೀಡಲಾರದೆಂದು ನೇನಿಸ
ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.’

ಹದ್ದು ಶಿಶಿಗೆದ್ದು ಹೇಳಿತು, ‘ಖಿಂಫಿ ಮತ್ತು ನೆಮ್ಮದಿ ಪುಟಗೊಸಿ
ಜೀವಿಯೇ ನನ್ನ ಬಲಿವು ಕೊಳ್ಳಿನಿಂದ ಒಮ್ಮೆ ಪಕ್ಕಿ ನಿನ್ನ ನಾಶ ಮಾಡಬಿಡಬಲ್ಲೆ.
ನನ್ನ ಪಾದದಮ್ಮು ದೊಡ್ಡವಾ ಇಲ್ಲ ನಿನೆನು’.

ಅದು ಹಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಅಂಬರಗುಬ್ಜಿ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಹಾರಿತು. ಹದ್ದಿನ
ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಹಿಂದೆ ಬೇನ್ನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಅದರ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಕುಕ್ಕಿತೊಡಿತು.

ದೃಷ್ಟಾಂತ
ಕತೆ

ಹದ್ದಿಗೆ ಶಿಷ್ಟ ಬಂದು ಅತ್ಯಂತ ವೇಗವಾಗಿ, ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ, ಅಡ್ಡಾದಿದ್ದಿ
ಹಾರಿ ಅಂತೂ ಆ ಪುಟ್ಟ ಹಕ್ಕಿಯನ್ನು ಬೇನ್ನ ಮೇಲಿಂದ ಬೀಳಿಸಲು
ಯುತ್ತಿಸಿತು. ಸಾದ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಎಂದೆಂದೂ ಅಂಜದಿದ್ದಮ್ಮು
ಹೆದರಿತ್ತ, ತನ್ನ ಬೇನ್ನ ಮೇಲೆ ಕುಕ್ಕುವ ಆ ಪುಟ್ಟ ಹಕ್ಕಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತು,

ಆ ಕ್ಕಣಿದ ತನ್ನ ವಿಧಿಗಾಗಿ ಹಳಿದುಕೊಳ್ಳತ್ತ ಮೊದಲು ಕುಳಿದ್ದ ಎತ್ತರ

ಬೆಣ್ಣದ ಬಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಬಂದು ಕುಳಿತು.

ಅದೇ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಪುಟ್ಟ ಅಮಯೊಂದು ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬಂತು. ಅದು
ಅಲ್ಲಿನ ದೃಶ್ಯ ನೋಡಿ ಗಹಗಹಿಸಿ ನಗಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ನಗು ಬಂತು
ಎಂದರೆ ನಗುನಗುತ್ತ ಬೋರಲಾಗಿ ಮಲಗಿ ಹೊರಳಾಡತೊಡಗಿತು.

ಕೆಳಗೆ ನೋಡಿದ ಹದ್ದು ಆಮೆಯತ್ತ ತಿರುಗಿ ಹೇಳಿತು, ‘ನಿಧಾನ
ತೆವಳುವಂಥವನೇ, ನೇಲದ ಮೇಲೆ ನಿನೊಬ್ಜುವೇ ಇರಬೇಕು ಅಂಥವನು, ಏನು
ನೋಡಿ ಅಪ್ಪು ನಗುತ್ತಿರುವೆ?’

ಆಮೆ ಹೇಳಿತು, ‘ನೀನು ಕುದುರೆಯಾಗಿ ಬದಲಾಗಿದ್ದೀ, ಆ ಪುಟ್ಟ
ಅಂಬರಗುಬ್ಜಿ ಸವಾರನಾಗಿ ನಿನ್ನ ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ, ಆದರೆ ಪುಟ್ಟ ಹಕ್ಕಿಯೇ ನಿನಗಿಂತ
ಲಿತ್ತುಮ ಎಂದಾಯಿತು’.

ಹದ್ದು ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರಿಸಿತು, ‘ನಿನ್ನ ಕೆಲವ ನೀನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ತೊಲಗು
ಇಲ್ಲಿಂದ. ಇದು ನಾನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸೋದರನ ನಡುವಿನ ಮನೆ ಜಗತ್.
ಇದಕ್ಕೂ ನಿನಗೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ’.

(ದ ವಾಂಡರ್)